

SLOVENSKI NAROD

"značaja vsak dan popoldne, izvzemni nedelje in prazniki. — Inserati do 30 petek vrt. & Din 2., do 100 vrt. & Din 2.50, od 300 do 300 vrt. & Din 3., večji inserati petek vrt. & Din 4.. Popust po dogovoru, insserati davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12., za inozemstvo Din 25.. Rokopis se ne vradijo.

UVEDNISTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Krafjeva ulica štev. 5
Telefon: 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnica: MARIBOR Strossmayerjeva 3b. — NOVO MESTO Ljubljanska c. telefon: St. 26. — CELJE celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon St. 65. podružnica uprave: Kocenoja ulica 2, telefon St. 190. — JESENICE Ob kolodvoru 101.

Račun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani St. 10.351.

Abesinija se je zatekla pod gospodarski protektorat Anglije in Amerike

Poleg že sklenjene pogodbe z angleško - ameriško družbo so sedaj v teku še pogajanja za oddajo koncesij v ostalem ozemlju Abesinije, ki bo tako docela pod angloškim protektoratom.

Pariz, 2. septembra r. V sredjcu zanimanje vse mednarodne javnosti je sedaj sklenitev pogodbe med neko ameriško-angleško družbo in Abesinijo o izkorisčanju pridobnega bogastva abesinske zemlje. Po tej pogodbi je dobila omenjeno družba, v kateri so zastopeni tudi italijanski in drugi evropski intereset, v kaeri so zastopane tri svetovne petrološke družbe, zato da bo hotela odreči. Rickett je izjavil pred svojim odhodom iz Addis Abebe novinarjem: Vojna ali ne vojna, mi gremo svojo pot. Ker smo pomagali Italiji pri izkorisčanju petroloških vrelcev v Iraku, upamo, da bo našel Mussolini dovolj prilike za izkorisčanje takoj gostoljubne dežele, kakor je Abesinija, ne da bi moral seči po orojju!

Angleži bodo zavzeti vso Abesinijo

London, 2. septembra tr. »Daily Telegraph« poroča, da so v teku še pogajanja za druge važne koncesije, ki se nanašajo na izkorisčanje Tsanskega jezera, izviru Nila in na južnoabesinsko ozemlje. Vse te koncesije naj bi prevzela neka druga družba, v kateri bi bili zastopani Egipt, Sudan in Abesinija. Potreben kapital v višini lo milijonov funтов bi dala London in Kairo.

»Italija ne bo imela opravka samo z Abesinijo«

Dejstvo, da je bila pogodba sklenjena tik pred sestankom sveta Društva narodov, ki naj razpravlja o italijansko-abesinskem sporu ter da je abesinski cesar oddal koncesije baš na ozemlju, za katerega se poteguje Italija, je izvalo vtič, kakor da gre za dogovoren igro. V Abesiniji se sedaj javno hvalijo, da Italija v primeru napada ne bo imela opravki samo z Abesinijo, marče bodo s tem prizadeti angleški in ameriški interesi ter bo tako raztegnjen konflikt tudi na Anglijo in Ameriko. Na sličen način tolmačijo zadevo tudi v Rimu, kjer so nad tem postopanjem silno ogorčeni. Italijanska vlada je že protestirala v Londonu, Parizu in Addis Abebi in izjavila, da ne prizna sklenjene pogodbe, ker je v nasprotju z dogovorom, ki je bil sivočasno sklenjen med Anglijo, Italijo in Francijo v pogledu razdelitve eksploracijskih interesov v Abesiniji. Ker pa Abesinija te pogodbe ni podpisala, na njo ni vezana in ji torej nihče ne more osporavati pravice, da odda koncesijo, komur hoče. V Londonu se branijo očitkov, da bi angleška vlada so-delovala pri sklepanju te pogodbe ali da bi splohi vedela za pogodbo.

Kompliciran problem

Vsekakor si nihče ne prikriva, da je sklenitev te pogodbe silno kom-

Francija in Abesinija

Hudi očitki francoskega državnika na račun Anglije — Angleške intrige, ki so se drugod obnesle, se sedaj maščujejo

Pariz, 2. septembra z. »Excelsior« pričuje članek Henry de Jouvenela o Franciji, italijansko - abesinskem sporu in Društvu narodov. Piscev pravi med drugim:

Kako je prišlo do tega, da je italijansko-abesinski spor vsaj na videz izpremenil pozicije Velike Britanije in Francije. To

vprašanje si je stavil nedavno tega v nemem članku lord Robert Cecil. Vprašanje zasuži odgovor. Ta odlični predstavnik Društva narodov je nekoč že sam delno odgovoril na to vprašanje, ko je omenil, kako je Francija nekoč podpisala v Zenevi predlog o vzajemni pomoci, nato pa protokol iz leta 1934, da bi Društvo narodov na podlagi teh pogodb dobiti moč, ki mu manjka. Tedaj je Velika Britanija bila tista, ki je povzročila, da so ti načrti skupnega sodelovanja propadli. Ravnato, ker smo vedeli, da je pakt o Društvu narodov slab, smo zahtevali, da ga je treba utrditi s pogodbo o vzajemni pomoči. S tem da so te predloge odbili, so obsodili Društvo narodov na nemoc. Ta slabost se je pokazala v japonskem vprašanju in nato v vprašanju Nemčije. Velika Britanija je bila prva, ki je priznala gotova dejstva. S tem se je odaljila ne le od Društva narodov, temveč

od vsega sveta. Izjavila je, da hoče sama urediti z Nemčijo svoje razmerje, ko je ta postavila vprašanje pomorske oborožitve. Ali se sme Velika Britanija zdaj čuditi Italiji, ki se ravna po tem primera.

Piscev nato opisuje dosedanje stališč Francije v tem vprašanju in pravi: Oč tam se nam lahko zdaj samo to, da smo bili prepočasni, in da se nismo uprišli angleškim delegatom, ter pustili, da so napram Italiji napravili toljikšne psihiološke napake. Spor bi bili morali omejiti, ne pa ga razprati. V zvezi z abesinskim sporom so na ta način prišla na površje mnoga druga vprašanja. Mir v Afriki nam je na srečo, to je že res, toda še bolj smo za mir v Evropi. Ta mir je mogoče utrditi v okviru Društva narodov in na podlagi pomiritev med Abesinijo in Italijo. Velika Britanija je sama svojčas dovolila dominion članstvo Društva narodov in uvedla v Zenevi tudi Irak. Možne so druge solucije. Tako n. pr. da se Društvo narodov ne omeji na Evropo. Če bo prisotnost Velike Britanije in Italije postala v Zenevi nemogča, potem se bo zrušila se ta edina ustanova, kjer more mir najti zatočišče. Francija ve, kaj ji je storiti.

Odmev v Londonu

Deljena mnenja — Anglia se lahko zaplete v novo vojno

Pariz, 2. septembra AA. Havas poroča iz Londona: Včeraj so dale tri ugledne britanske osenosti izjavo o stališču Velike Britanije do italijansko - abesinskega spora. Te tri osebnosti so yorški škof, vodja delavske stranke Lansbury in vodja britanskih fašistov sir Mosley.

Yorški škof je izjavil med drugim: Če bo spoštovanje pakta DN zahtevalo, da se zatečemo k sili, se bomo moralni k njej zateči.

Vodja delavske stranke Lansbury je v svoji izjavi med drugim dejal, da je zelo zadovoljen, da se je britanska vlada odločno rezervirala pred koncesijo, ki jo je

skupina Lansbury upa, da bo prav tako storila tudi washingtonska vlada, ker so v Rickettovi skupini tudi ameriški državljanji.

Sir Mosley, vodja britanskih fašistov, se je v svoji izjavi zavzel za politiko osamljenosti Velike Britanije, to je v tem primeru za politiko nevrisčevanja v italijansko - abesinski spor. Sir Oswald Mosley je pri tem ostro obsojal tiste britanske krogove, ki bi radi spravili državo v vojno nevarnost. Dodal je: Hudodelstvo je zahtevalo vojno, zahtevali jo, pa zraven ne imeti možnosti za bojevanje, ja ne samo hudodelstvo, temveč blaznost.

Dva nova ministra

Dr. Miha Krek, minister brez portfelja in dr. Branko Kaludjerčić, minister za pošte

Beograd, 2. septembra p. V imenu Nj. Vel. kralja Petra II. in z ukazom kraljevskega namestništva sta bila včeraj na predlog ministrskega predsednika im v zunanjega ministra dr. Milana Stojadinovića imenovana.

za ministra pošte, brzojava in telefona dr. BRANKO KALUDJERČIĆ, narodni poslanec,

za ministra brez portfelja dr. MIHA KREK, odvetnik v Ljubljani.

Ob 11. včeraj je nova ministra dr. Branka Kaludjerčića in dr. Miha Kreka zaprisegel namestnik predsednika ministrskega sveta in notranji minister dr. Anton Korošec.

Novi minister za pošte, brzojava in telefon dr. Branko Kaludjerčić se je rodil 1. 1891 v Sarajevu, kjer je dovršil osnovno šolo in gimnazijo. Pravo je študiral na Dunaju, kjer je bil 1. 1913 tudi promoviran za doktorja prava. Kot dijak na srednji šoli in na univerzi je sodeloval v mnogih proučevalnih in omladinskih organizacijah. Na Dunaju je bil tajnik omladinskega društva »Rade« ter je sodeloval tudi pri češkoslovaškem Sokolu in v Ruskem kružku. Po končanih pravnih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. januarja 1929 je bil rojen 28. decembra 1891 v Leskovci, sicer Kranj. Gimnazijo je študiral v Škofjeloških zavodih v St. Vidu pri Ljubljani, pravo pa najprej v Zagrebu, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral in doktoriral. Po končanih študijih je stopil v službo Zadružne zveze v Ljubljani, bavil pa se je med tem tudi z novinarstvom ter je bil od 1. 1908 do 1. 1913 tudi urednik ljubljanskega »Slovenskega«. L. 1927 je dovršil svojo odvetniško pisarno v Ljubljani. Do 6. jan

Ljubljana v praznični obleki

Za velike svečanosti Jadranske straže mora biti naše mesto okrašeno s pravim umetnostnim čutom

Ljubljana, 2. septembra

Ljubljana se pripravlja na praznične dni Jadranske straže tako temeljito, kakor se še menda ni na noben praznik. Naše mesto ni bilo nikdar brezbrinjeno proti proslavam, ki so bile v njem, ter je vedno tudi na zunaj dalo podparek dogodka. Ljubljana vedno sodeluje. Dobro se zavedamo, da pomenijo velike prireditve v Ljubljani počastitev za njo, da ji lahko koristijo v moralnem, pa tudi v gmotnem pogledu. Glavno je, da odnesejo gostje iz Ljubljane dobre vtise ter da se izkaže bela Ljubljana kot prava prestolnica, ki ne sme zaostajati za največjimi mestni državi. Zato se mesto zdaj zopet pripravlja, da dostojno proslavi praznike Jadranske straže.

Kongres JS, združen z veliko in izredno posrečeno jadransko razstavo, bo privabil v Ljubljano nešteto gostov iz vse države. Ljubljana sicer ni velika, toda lepa je, kar mora biti poudarjeno še posebej, da imamo estetski čut ter emocije za lepoto svojih umetnostnih spomenikov in znatenitosti. Zato pa tudi ne bomo krasili mesta na slepo in ne obesali vencev kakorkoli in kjer koli. Ljubljana mora biti okrašena s pravim umetnostnim čutom, po enotni načrtu. V poštev prihaja zlasti okrasitev umetnostnih spomenikov, ki stopajo še posebno pred oči. Okrasitev mora biti tašna, da je poudarjena arhitektonika linija in značilnosti ter da spomenik opozarja naše. Predvsem imamo v mislih trojški spomenik na Kongresnem trgu in Robbovem vodnjak pred magistratom. Na Kongresnem trgu se zbene ogromna množica ob prilikah razvijanja praporov JS. Ves trig mora tvoriti zaključno arhitektonsko enoto, kar je pa treba še doseči z umetnimi sredstvi. Vrsta jamborov z lastavnimi vzdolž Zvezde bo dopolnila vse, da je trg z drevesi zaključen od severne strani, hkrati pa bo vrsta pisanih zastav poseben, živahan dekorativni element. Svečano sliko trga bo-

do dopolnilo tudi zastave pred univerzo.

Za okrasitev trojškega spomenika je izdelan poseben načrt. Ob podstavku na vsakem vogalu bodo postavljeni oleandri ali lovorji. Podstavki bo okrašeni z girlandami vencev. Na drugem podstavku bodo postavljene tudi zimzelene rastline na vsakem vogalu. Na stebri bodo pritrjeni skoraj do vrha vertikalno okrogli venci. Robbov vodnjak bo prav tako okrašen po načrtu. Venci bodo obeseni v skladu z linijami figur. Na baročnem bazenu bodo viseli venci v girlandah. Na stopnicah v ozadju spomeniku bodo stale visoke palme, pred njim pa vitke ciprese. Vencev ne bo nikjer preveč in ne premalo. Kjer pa bi škodovala zunačnost poslopjem, ne bodo obesali vencev. Za takšno delo je res treba roke arhitekta. Na Gradu bo tudi vihralo več zastav. Postavili bodo mnogo jamborov na vidnih mestih. Posebno lepo bodo okrasili Miklošičeve ceste za pridobi emocije za lepoto svojih umetnostnih spomenikov in znatenitosti.

Vse podrobnosti pa zdaj še ne moremo izdati ter bodo radovne meščanini moralni še nekaj časa potreti. Sicer se pa pripravljajo mnogi tudi sami, da bodo okrasili hiše vsaj z lastavnimi, okrašene bodo izložbe in tu in tam so aranžerji že na delu. Proučujejo, kako bi izrazili lepo zamisel, ustvarjajo, pa zopet zamenjajo številne načrte. Mnoho idej je sprožila tudi jadranska razstava na vselejšnem, kjer se še s posebno vnočno pripravljajo na velike dni JS, že zato, kar bo njihovo delo podvrženo presoji neštetnih kritikov in ker bo njihovo delo podvrženo presoji neštetnih kritikov in ker je razstava zbudila ogromno zanimanje že zdaj, še zdaj, se preden je otvorjena. Nedvomno bo Ljubljana ponosno sprejemala goste, vsa praznična na zunaj, v zavesti, da se lahko postavi tudi z vsejsejskimi prireditvami kakor se še ni doslej.

Smrt dveh magistratnih uradnikov

Ljubljana, 2. septembra

V soboto je izgubil mestni magistrat dva svoja zvestva in marljiva uradnika. Nemadoma je umrl, zadet od srčne kapi, magistrat in arhivar g. Lojze Stanovec in istega počitnega je po doljšem trpljenju izdihnil mestni uradnik g. Dragotin Stepišnik.

Pokojni Lojze Stanovec je bil rojen leta 1882 kot sin zdaj že pokojnega poveljnika policije g. Stanovca. Že kot študent se je zavestno udejstvoval v našem javnem življenju in si pridobil v javnosti precejšnji ugled. Med svetovno vojno se je boril na fronti, po prevretri se je posvetil novinarstvu ter je kmalu mnogo razumevanja za socijalna vprašanja. Sodeloval je tudi v socialistični stranki in je bil na njeni listi izvoljen za poslancem v Maribor, ko je bil župan g. Grčar. Poleg tega je opravljal še celo vrsto raznih poslov, bil je izredno spremen in podjetnik uradnik. Iz Maribora je prišel v Ljubljano, kjer je pred tremi leti prevzel mestni arhiv, v katerem se je z vso vestnostjo poglobil v delo te ustanove. On je tudi sprožil misel ustanovitve revije naših mest »Kromikec«, čije glavni urednik je postal in skrbel za njeno okusno opremo, vseeno vsebino ter stalni krog dobrih sodelavcev. Z njim izguba tudi naši umetniki dobrega podprtinka, saj je vedno kazal razumevanje za njihove potrebe. V družabnem življenju prijeten in znan kot dobrinča je užival v naši javnosti nedeljnje simpatije.

Za pokojnim žaluje soproga ga. Pavla, skatero se je oženil še pred nekaj meseci, poleg nje pa več ožih sorodnikov. Danes ob

17.30 položi Lojzeta Stanovca k večnemu početku. Pogreb bo izpred hiše žalosti, Lonzarska steza 10. Naj mu bo lahka domača grada, žalujčinom pa naše iskreno sožalje.

Magistratni uradnik g. Drago Stepišnik je bil star 58 let. Na magistratu pri dohodovanem uradu in je bil na glasu enega najbolj vestnih uradnikov; bil je navdušen Sokol in podprtnik naprednih društv. Pred dvema mesecema je začel bolehati in težkega sta je dal uradno slovo. Nihče pa takrat ni slutil, da se ne bo več vrnil in da bo tegata krepljega, pletefatega moža smrť tako nagnalo iz naše srede. Za njim žalujejo poleg ge. Marije trije sinovi, prof. Drago, magistratni uradnik Mirko in akademik Milan, ki jih je vse tri vzgojil v naprednem duhu. Njegova zemščina ostane prepeljana danes ob 16. iz mrtvjašnice splošne bolnice na pokopališče k sv. Križu. Blag mu spomin, težko prizadetim svojem naše sožalje.

Četrtninska vozna cena za kongres JS

Oblastni odbor JS v Ljubljani obvešča vse članstvo in vso javnost, da je odobrena četrtninska vozna cena za člane JS, udeležence kongresa v Ljubljani. Vozna ugodnost bo veljala za vožnjo v Ljubljano v času od 3. do včetega 6., a pri povratku od 5. do včetega 10. septembra v vseh vlagih razen v luksuznih. Ta ugodnost velja za odrasle in za pomladce JS.

Vsek udeleženc, ki hoče biti deležen te ugodnosti, mora imeti člansko legitimacijo, na podlagi katere kupi na odhodni postaji polovčno vozno kartu, a poleg tega še posebno železniško legitimacijo, obrazec 14.

ki se dobi na vsaki železniški postaji. Ta-

ko vozno kartu kakor železniško legitimacijo mora pri prihodu v Ljubljano obdržati in se javiti v kongresni informacijski pisarni, kjer prejme, kakor je bilo že objavljeno, posebno kongresno knjižico. Pred povratkom mora vsak član predložiti potniški blagajni na postaji v Ljubljani železniško legitimacijo v žigosanje, ker brez tega postaje Ljubljana ne bo veljal brezplačen povratek na osnovi vozne karte, ki je veljala za prihod v Ljubljano. Oblastni odbor je vsem podprtikom JS, v dravski banovini že razposelil posebno okrožnico s podrobnnimi navodili. Zato naj se vsak obrne za pojasnila na najbližji odbor ali poverjeništvo JS!

Dosejši indiana nasprotina navodila ne velja!

Manifestacija 6. septembra ob prilidi rojstnega dne Nj. Vel. kralja Petra II. v Ljubljani bodo, kakor je soditi po vseh pripravah, največ, kar jih je dosegel Ljubljana videla. Zato naj nihče ne zamudi prilike, da ob takih ugodnih pogojih ne bi prisostvoval tem svečanostim!

Jedram Vas kliče, da s svojo navzočnostjo na kongresu dokazete, da ni Jugoslavije brez Jadranja!

Kraljev rostni dan na Viču

Vič, 2. septembra

Letošnji prvi rojstni dan mladega kralja Petra II. bodo Vičani proslavili na izredno slovenes način. Na inicijativo marljivega viškega Sokola je bil včeraj ob 10. v Šolskem domu sestanek, ki so se ga poleg Sokola, udeležili po svojih zastopnikih viška občina, Narodna odbrana, gasilska četa, Rdeči križ, Jadranska Straže, pevsko društvo »Danica«, Oplenjevalno društvo, SK Reka Društvo za zgradbo Sokola, doma in upraviteljstvo narodne šole. Sestanek je otvoril starosta br. Borštnik Pavle, ki je navzdeče delegate seznanil s programom, kako nameravamo proslaviti prvi rojstni dan našega mladega kralja. Po vsestranskih debatih je bilo soglasno sklenjeno, da bodo vsa navedena društva, pod vodstvom viškega Sokola priredile na predverje kraljeve rojstnega dne obhod z baklado po viški občini. Zbor vseh društev bo ob 19. pred Sokolom domom, odvoden bo s konjenico Sokola III. in g. do obhoda skozi Vič, Novo vas, Rožno, Joščino in Glinice pred spomenik blagopokojnemu Viteškemu kralju, kjer bo kratek nagovor s petjem in nato razvod.

V petek pa se bodo društva korporativno udeležili zahvalne službe božje v župni cerkvi. Vabimo vso viško javnost, da razobesiti že na predverje zastave in razveseli svoja okna, da tako pokazemo vdanost in zvestobo svojemu mlademu kralju Petru II. Zdravo!

Iz Maribora

Velika pohorska motodirka

Včeraj popoldne je bila na Pohorju prva internacionalna gorska dirka, ki je sijajno uspela in pokazala velike sposobnosti naših kakor tudi tujih dirkačev. Vozili so na novi pohorski cesti Reka - Pohorski dom, ki se je izkazala za zelo uporabno. Startali so pri kamnu 5.500, cilj pa je bil pri kamnu 10.500. Dosegenci so bili prav zavidiljivi uspehi, zlasti so se odlikovali naši odlični dirkači R. Lotz, Hinko Čerič, Ivo Žgur, Slavko Čerič, inž. Lukman, odlični dirkači iz Gradiške Hubert Hubman pa se je žal težko ponosrečil. Po končani dirki so zmagovale razdelili v gostilni Lebe v Reki lege nagrade.

Sam si je naročil in plačal mašo zadržnico

Neki mariborski črkostavci si je baje končal življenje: svojci ga že več dni pogrešajo. Zanimivo je, da si je pri takajšnjih franciškanih že sam plačal mašo zadužnico.

Razburljiv dogodek na Glavnem trgu

Včeraj proti večeru je stražnik postal pozoren na veliko množico ljudi, ki se je zbrala pred Veliko kavarno. Vedno več ljudi je prihajalo tja zato je pristopil tudi stražnik in ugotovil, da se je množica zbrala okoli nekega moža, ki ga je vrgla božjast. Nesrečen je bil znani mariborski dimnikar Pucelj.

Z nožem mu je na svatbi razperil trebuš

Snoči so slavili v gostilni Loberhof v Jelovcu pri Brezencu poroko mladega

s sinom nemškega industrije Rogana, mar ne, Evgen? Mi smo Nemci.

»Sveda« je pritrdil Evgen, in skušal zatrepi neprirjeni občutje, ki mu ga je vzbudil ta pogovor.

»Evgen je prav tako malo Nemec, kar kor sem jaz,« je dejal Ervin.

»Impertinentno!« je sikhnila Inge. «Najzadne bo še moj sin Kurt Slovenec.«

»Odvisno je od tega, po kom je podeval glavne duševne temelje, po tebi ali po Evgenu?« je dejal Ervin.

»Moj sin mora biti Nemec, sicer ga še danes odpeljem iz tega balkanskega gnezda. Na tebi se pojavitajo čudni vplivi. Ervin. Menda...«

Sida je čutila ost, a je molčala. Ervinova odločnost jo je močno zblžila z njim. Pričela ga je prvič ceniti. Bila mu je hvaležna, da je zadel Ingo.

Ingin besede so pa vzpostavile dr. Lōschmiga, da je dejal s čisto določnim namenom:

»Posledice take filozofije so incidenti, kakor je bil sinočni in kavarni Bristol.«

Sida je povesila oči.

»Incident, kakšen incident?« je vprašal prokurist Spalke.

»Iz kavarne so virgli neko družbo samo zato, ker je peša nemške pesmi. Gosподična Silanova vam lahko natancuje in pokojni oče se je naučil nemški še v Šoli.«

»Si bila tam?« je vprašal Ervin.

»Da, z Danico in Martincem. Prišli smo iz gledališča.«

ELITNI KINO Matica

TELEFON 21-24

Danes ob 4, 7% in 9% ura

premiera ljubke veleoperete.

Žena, ki ve kaj hoče...

Godba:
Oskar Strauss

Igralec:

Lili Dagover
Adolf Wohlbrück
Kurt Vespermann

Vstopna neizprenemljena

kmečkega para. Proti večeru so začeli plesati, med plesom je pa mlad fant od Sv. Jurija ob Pešinci v divji ljubosumnosti zgrabil za nož ter razparil mlademu 24-letnemu starešini Ivanu Čopu trebuš. Nesrečnu so izstopile čreva in je obležal s lepe dohodka, osobito pa v suši, ko je drugod skoraj nemogoče vzgojiti dobro zelenje. Razstavljena je bila tudi velika množina paradiknikov, ki jih preizkušajo Barjani, da dobre pravne vrste, ki bo zgodil bogato doberde v pripravi za eksperto. Ohrov zgodnji in pozni, rdeče zelje, fižol, grah i. t. s. so bili prvovrstni tako, da bi se lahko Barjani udeležili vseh velikih razstav.

Na razstavi je bilo razvidno, da ni delo g. upravljajočega Grečerja in mestne občine Ljubljanske brezuspečno. Barjanom pa želimo, da bi v tej smernici nadaljevali, ker le v smernem delu je uspeh. Zelo prijetno pa je izmenadilo da so zdržali razstavo z veselico, ki je zdržala vse posestnike. Hubert je vse v zelenjave.

Požari v mariborski okolici

V ne-pospredni mariborski okolici so zadnje čase požari na dnevnem redu. Snoči okrog 23. je začelo goverti gospodarsko poslopje župnika v Hočah. Že večkrat je prejel grozilna pisma in snoti mu je zlobni požigalec res začgal. Na pomoč so prihite domači ter gasilci, iz Bokove, Razvanja, Radvanja, Maribora, Studencov in Podbrežja. Rešili so vso živino, orodje in pridelek, da poslopje je pogorelo do tal. Bilo je velika nevarnost, da bližnja poslopja, ki so večinoma s slamno krita. Skoda znača okrog 50.000 Din.

Nezgoda grškega motociklističega

Včeraj je priedel Motoklub Pohorje drugo mednarodno motociklistično dirko na Pohorju, katere se je udeležil tudi grški dirkač Hubert Hubmann. Kmalu po startu ga je doletela nesreča. Na ostrem ovinku je v polnem diru zavolil v drevo in obležal nezavesten. Morali so ga prepeljati v mariborsko bolnico, kjer so ugotovili, da ima zlom

Kdo je duševni oče Sueškega prekopa

Načrt je zasnoval Italijan Negrelli, slavo in dobiček je pa pospravil Francoz Lesseps

Bilo je protu koncu leta 1846. Po vrtu seki pariske vile sta se izprehajala med živahnim debato dva nervozna moža. Prepirala sta se na vse pretege zaradi drznega načrta spojiti Sredozemsko z Rdečim morjem potom prekopa. Ta načrt je bil pozneje uresničen in tako je nastal Sueški prekop. Prvi mož je bil Anglež R. Stephenson, drugi pa Francoz Talabot. Stephenson, sin slavnega ustanovitelja in pionirja angleških železnic, je srdito mahal na načrtu železnic, ki jo je hotel zgraditi namreč načrtu vodne poti, toda bal se je previšok stroškov, in zmotno je priporočil, da je razlika med gladino Rdečega in Sredozemskega morja znatna.

Dobrem sta se ta dva priprila, je sedel sklonjen nad velikim zemljevidom

Graf Lesseps

v pritileni sobi iste vile tretji član mednarodne komisije in gladičitelj železnic, »Avstrijec« Luigi Negrelli. V njegovi glavi se je bil porodil in do podrobnosti razvili vse dalekočeni načrt nove vodne poti. 47-letni Negrelli, zavedni italijanski rodoljub iz Fiere di Primiero, ki se že več let pečal s to veliko misijo, je naenkrat planil pokonci in odhitek za svojima tovarišema na vrt.

Čujta, gospoda, — je zaklical z otroško radostjo in neomajno samozvestjo — ta prekop se bo gradil! — Sredi nove morske poti leži jezero in med gladino obih morij ni razlike. Pravim vama, da je uresničenje tega načrta možno in da stroški niti ne bodo tako visoki, kakor smo prvočno misili.

Talabot je pomilovalno skomignil z rameni, Stephenson je imel pa takoj pripravljenih vse polno ugovorov.

Dve leti po sestanku s Talabotom in Stephensonom je odpotoval inženjer Negrelli v Egipt, da bi na mestu do podrobnosti proučil svoj načrt, da bi doganal, kako bi se dala najlažje odstraniti pregrada med dvema morjem. ter odpreti nova silno važna morska pot ladjam, ki so morale dotlej voziti daleč okrog vse Afrike. Pa tudi v Egiptu Negrelli ni našel potrebnega razumevanja in vrniti se je moral, ne da bi bil kaj opravil. Anglija in njeni sveti nedotakljivi interesi so se postavili celodno proti njegovemu načrtu, ki naj bi bil služil napredku vsega sveta. In zato je bila prazna vsaka beseda o prekopu.

Nekaj let pozneje je pa egiptski podkralj z velikim zanimanjem poslušal poročilo francoskega konzula grofa Ferdinanda de Lessepsa, ki mu je v primerem trenutku diplomatsko tolmačil Negrellijev načrt. Konzul je opozoril visokega dostojanstvenika na nek-

dajni prekop, delo starih Egipčanov, in takoj ga je pridobil za ta načrt. To je bilo leta 1854. Grof Lesseps je koval železo, dokler je bilo vroče. S soglasjem egiptskoga podkralja je odpotoval v Pariz, da bi ustanovil komisijo za urešnjenje Negrellijevga načrta.

Ironija usode je hotsla, da je baš takrat Metternichov Dunaj odslovil Negrellija zaradi njegovega iredentističnega prepričanja kot visokega funkcionarja v železniški službi. To je porabil Lesseps in brž je povabil Negrellija v Pariz, kjer je italijanski inženjer predložil vse svoje načrte za zgraditev Sueškega prekopa. Za to je dobil Negrelli »dva ustanovniška deleža« in obljubo znatenega deleža na dobičku. Ta čas se je raznesla vest o sijajnem in mnogo obetajočem načrtu in kapital se je ponujal od vse strani. Dunaj je takoj obzaloval svoj korak. Metternich je na vse načine vabičil Negrellija nazaj. Dušni oče orjaškega dela se moral vrnil na Dunaj iz rodbinskih in finančnih razlogov, toda imel je namen vrnil v domov. Dan se je nagibal k večeru, ko je sprejela zemlja v svoje narodje telesne ostanke vzorne žene, ki jo bomo ohranil v najlepšem spominu.

— Imenovanje. Dolgoletni spiritual skofjeloškega samostana prof. g. Josip Simenc je imenovan za kanonika pri stolnem kapitlu v Ljubljani. G. kanonika bo ohranila Škofja Loka v prijetem spomini, saj si je znan z vlijudnim, veskozi taktnim nastopom pridobiti nedeljnje simpatije Škofjeloškega moščanstva, ki mu želi na novem mestu vse najboljše. G. kanonik se je v našem mestu krepko

usoda je pa hotela drugače. Negrelli je 1. oktobra 1858 na Dunaju nenašoma umrl. Večina načrtov je ostala v rokah grofa Lessepsa. Na poti je bila samo ena ovira — ustanovniški deleži, ki jih je bila pododelava Negrellijeva rodbina. Lessepsu se je posrečilo kupiti jih, kupil jih je dobro, poleg tega je pa baje izpremnil Negrellijev načrt, ki so izgubili v pisarni pariške komisije.

Slednjih je dal egiptski podkralj Said paša grofu Lessepsu dovoljenje za gradnjo prekopa in imenoval ga je za ravatelja tega gigantskega dela. To, kar je sledilo, je splošno znano. Otvoritvena svečanost v septembru 1869 je bila sijajna in tvorec prskone grof Lesseps, ki je »prerezal Afriko«, je postal slaven mož obenem je pa pobagal ogromno premoženje. Njegov kip še zdaj stoji na pomolu v Port Saidu. Kaj pa Luigi Negrelli, ki je sprožil ta načrt? Nanj so seveda pozabili. Šele 50 let po otvoritvi Sueškega prekopa so mu postavili hvalnizi rojaki spomenik v domačem kraju, slavo in dobiček je pa pospravil Lesseps.

Svarilo slavnega učenjaka

Eden najstarejših angleških kemikov, profesor oxfordske univerze Soody svaril angleško vlado v »News Chronicle« pred kakšnokoli obliko plinske vojne. To svarilo je namenjeno vsem vladam sveta. Soody pravi, da je vsak poskus obvarovati veliko mesto ali mesto sploh pred pogubnimi učinki plinskih napadov iz zraka iluzorno. Morilna sredstva napadov iz zraka se ne prestanjo izpopolnjujejo. Vsa dan nam prinese na tem polju kaj novega, mnogo je pa izumov, za katere sploh ne vemo, ker jih vlade poedinčnih držav skrbno prikrivajo. Zato so metode, ki jih rabijo angleška vlada zaomejitev ali ublažitev te nevarnosti, prava otroška igrača.

Angleški kemik kliče vse kemike sveta in roti vse vlade, naj se združijo in onemogočijo nevarnost strašnega pokončevanja ljudi. To je edina možnost obvarovati človeštvo te strašne nevarnosti. Nobeno drugo sredstvo ne bo pomagalo. Tu morajo stopiti na plan kemiki vsega sveta in z njimi vse vlade ter izjaviti pod častno besedo, da ne bodo nikoli dopustile plinske vojne, ki bi pomenila konec zaupanja v človeka. Človeški iznajdljivosti na polju novih morilnih sredstev, posebno strupenih plinov, je treba zoperstaviti zdravo pamet in pravo človeško srce.

skratka to, kar ima človek, da se razlikuje od živali, njegovo etiko, njegovo moralnost. Ce tega ne storimo, se bo pogrenilo človeštvo v vrtine strasti in pokončevanja, da bo katastrofa zo hujša, kakor je bil vesoljni potop.

Iz Škofje Loke

— Goopa Burdychova na zadnji poti. Veličasten žalni sprevod, ti se je ponikal v četrtek ob 17. izpred Burdychove vile na domače pokopališče je bil najlepša priča globokoga spoštovanja ljubezni in splošne prijubljenosti, ki jo je uživala plemenita pokojnica v širokih vrstah Škofjeloškega prebivalstva. Spredaj so nosili krasne šopke in vence cvetja, ki so ga poklonili blagi pokojnici svoji, prijatelji in znanci, za krsto, vso v cvetju pa so stopali najprej svoji, sinovi in hčere, njeni pa so sledila dolga vrsta domačinov. Dan se je nagibal k večeru, ko je sprejela zemlja v svoje narodje telesne ostanke vzorne žene, ki jo bomo ohranil v najlepšem spominu.

— Imenovanje. Dolgoletni spiritual Škofjeloškega samostana prof. g. Josip Simenc je imenovan za kanonika pri stolnem kapitlu v Ljubljani. G. kanonika bo ohranila Škofja Loka v prijetem spomini, saj si je znan z vlijudnim, veskozi taktnim nastopom pridobiti nedeljnje simpatije Škofjeloškega moščanstva, ki mu želi na novem mestu vse najboljše. G. kanonik se je v našem mestu krepko

zavzel za razmah Francoskega krožka, ki mu je bil neutralij, globoko versiran in več predavatelj in učitelj in to v vseh tečajih.

— Novo letno telovadišče Škofjeloškega Sokola. Misel za zgraditev primernega letnega telovadišča je v vrstah gospodarskih sodelavcev Škofjega Sokola že dolgo zorela, a je žal ni bilo mogoče izpolnit. Zdaj kaže, da je tudi ta zapreka premagana. O pogodbici, ki jo je sklenil Sokol z lastniki Volkenspergi glede od daje zemlje smo že pisali, zadnje čase pa je prešel Sokol tudi na ureditev novo pridobivenega prostora, ki naj služi Škofjeloškim namenom za dobo 10 let. Obsežen kompleks tuk pri puščalskem mostu je dobil licno ograjo z betonskimi stebri in lesom, pri vhodu bodo bodo namestili drog za zastavo in zidano blagajno, na vidiku pa je tudi posebna tribuna za godo in druge potrebe Sokola. Z delo hite in bo novo, prijazno telovadišče služilo prvič svojemu namenu najbrž 8. septembra, ko bo imel Sokol svoj javni nastop.

— Nova grobova. Smri je pretekli teden zopet poseglal med Škofjeloščane. V Puščalu je izbruhnil železničar Gašper Jelenovec, kremenit znacaj, oče streljene družine, ki se vsa leta vneto udejstvuje v Škofjeloških vrstah. — Skoro ob istem času pa je izbrala bela žena svojo žrtve na Poljanški cesti, kjer je umrla v cvetu mladosti gdc. Julija Svoljskova, pridnej delovna Sokolka, ušužbenka v tovarni Šešir. Na poslednji poti jo je spremila Škofjeloška družina s praporom, pri tem grobu pa so ji zapeli njeni stanovski tovarši. Pokojnima, ki sta našla počitek

v domači zemlji, bodi ohranjen blag spomin, preostalem pa naše najgloblje sožanje.

SPORT

— Mestni dohodarstveni uslužbenici proti uslužbenemu maločestnemu železničnu, Lani in predianskemu so se pomerili na zelenem polju mestni dohodarstveni in uslužbenici državne policije v Ljubljani. Obe tekmi, ki sta mudili po objektivni presoji strokovnjakov poleg oblike zabave tudi svojevrstem sportni užitek, sta nam se v živem spominu. Zlasti pa je vzbujal pozornost obeh prireditvev njun dober namen. Nogometni team mestni dohodarstveni uslužbenec je do danes nepremagan moštvo. Tega slovesa jim ne privočijo uslužbenici maločestnemu železničnu, ki so jih pozvali za 14. septembra na junški mejdan, ko se bo odigrala nočna nogometna tekma na igrišču ASK Primorje. Prireditvej tekme so se prijateljski zedinili, da kljub naporni službi žrtvujejo od svojega kratko odmerjenega prostega časa ter pokažejo Ljubljani, da se tudi v sportu aktivno udejstvujejo. Glavni namen tekme pa je: pomoci ljubljanskim mestnim revžem. Spričo tega pozdravljamo odločitev prireditvej ter želimo tekmi, ki se bo vršila pod pokroviteljstvom g. predsednika mestne občine dr. Vladimira Ravnharja najlepši moralni in finančni uspeh.

Kupujte domače blago!

Mestni pogrebni zavod
Občina Ljubljana

Naznanjam vsem svojcem, prijatevjem in znancem pretužno vest, da je danes, dne 31. avgusta 1935 umri naš nadvse ljubljeni soprog, sin, brat, stric, svak, gospod

LOJZE SLANOVEC

mag. uradnik in rez. kapetan.

Pogreb se vrši dne 2. septembra 1935 ob pol 18. uri iz hiše žalosti, Lončarska steza 10, na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 31. avgusta 1935.

Žaluoča soproga Pavla

in redbine Hohn, Slanovec, Dragan in Stonek.

da ima točna povelja in da daje gospod grofici pol ure časa, da se oblieče. Potem bo pa dal razbiti vrata. Starka je zakrila vrata s svojim ogromnim telekom in srdite kletvice so se vsule iz njenih ust. To je kršitev deželnega mura, pritožila se bo pri švabskem državnem viteštvu, njegov gospod bo to še brdiko obzaloval, on sam bo sramotno zavjet.

Še šestindvajset minut je časa, — je odgovoril polkovnik mirno. Grofica je pa skakala ta čas vsa iz sebe po svojih sobah, sežigala papirje, pospravljala, pečatala in izročala tajniku, kar je bilo važnega. Ko je častnik vdrl v njeno sobo, je ležala na postelji v razkošni nočni obliku in se je delala silno užaljeno, da si drzne kaj takega. Vprašala je s slabim glasom, kaj bi radi od nje. Polkovnik Streithorst je pa opravil, da ima strogo povelje od samega vojnega, da ne more sprejeti. Če prinaša gospod polkovnik povelja od Njegove Visokosti, naj jih izroči tajniku. Vedno korekti in hladnokrvni polkovnik je odgovoril, da mu je zelo žal, da ima pa povelja ki jih mora osebno izročiti gospodici.

Tedaj se je pojavila grofičina mati. Liki kolos se je ustavila ta prastara, rjava žena na pragu, med vrati, vodečimi v hčerne sobane. Polkovnik je pozdravil ter ponovil mirno in kratko, kaj ga je privelo v grad. Starka ga je nahrnila s hropecem, globokim glasom, naj se pobere. Saj vendar prav tako dobro ve, kakor njegov gospod, da je njena hči državna grofica, podložna in če vratila pravico.

Grofico so odpetjali v Urach, kjer so ji izkazovali vse spoštovanje kot osebi višjega stanu; ni pa smela zapustiti grad, niti gradu. Nastopalja je samo-zavestno, tiranizirala silnici, zdaj je mati z dvermi služkinjama. Ob cesti so stali njeni kmetje bedasto izbuljenih oči. Toda freudenthalški židje so se bili zbrali v možilnici v stilnem strahu za telo in imetje, moliti so za svojo zaščitnico.

Grofico so odpetjali v Urach, kjer so ji izkazovali vse spoštovanje kot osebi višjega stanu; ni pa smela zapustiti grad, niti gradu. Nastopalja je samo-zavestno, tiranizirala silnici, zdaj je mati z dvermi služkinjama. Ob cesti so stali njeni kmetje bedasto izbuljenih oči. Toda freudenthalški židje so se bili zbrali v možilnici v stilnem strahu za telo in imetje, moliti so za svojo zaščitnico. Grofico so odpetjali v Urach, kjer so ji izkazovali vse spoštovanje kot osebi višjega stanu; ni pa smela zapustiti grad, niti gradu. Nastopalja je samo-zavestno, tiranizirala silnici, zdaj je mati z dvermi služkinjama. Ob cesti so stali njeni kmetje bedasto izbuljenih oči. Toda freudenthalški židje so se bili zbrali v možilnici v stilnem strahu za telo in imetje, moliti so za svojo zaščitnico. Grofico so odpetjali v Urach, kjer so ji izkazovali vse spoštovanje kot osebi višjega stanu; ni pa smela zapustiti grad, niti gradu. Nastopalja je samo-zavestno, tiranizirala silnici, zdaj je mati z dvermi služkinjama. Ob cesti so stali njeni kmetje bedasto izbuljenih oči. Toda freudenthalški židje so se bili zbrali v možilnici v stilnem strahu za telo in imetje, moliti so za svojo zaščitnico. Grofico so odpetjali v Urach, kjer so ji izkazovali vse spoštovanje kot osebi višjega stanu; ni pa smela zapustiti grad, niti gradu. Nastopalja je samo-zavestno, tiranizirala silnici, zdaj je mati z dvermi služkinjama. Ob cesti so stali njeni kmetje bedasto izbuljenih oči. Toda freudenthalški židje so se bili zbrali v možilnici v stilnem strahu za telo in imetje, moliti so za svojo zaščitnico. Grofico so odpetjali v Urach, kjer so ji izkazovali vse spoštovanje kot osebi višjega stanu; ni pa smela zapustiti grad, niti gradu. Nastopalja je samo-zavestno, tiranizirala silnici, zdaj je mati z dvermi služkinjama. Ob cesti so stali njeni kmetje bedasto izbuljenih oči. Toda freudenthalški židje so se bili zbrali v možilnici v stilnem strahu za telo in imetje, moliti so za svojo zaščitnico. Grofico so odpetjali v Urach, kjer so ji izkazovali vse spoštovanje kot osebi višjega stanu; ni pa smela zapustiti grad, niti gradu. Nastopalja je samo-zavestno, tiranizirala silnici, zdaj je mati z dvermi služkinjama. Ob cesti so stali njeni kmetje bedasto izbuljenih oči. Toda freudenthalški židje so se bili zbrali v možilnici v stilnem strahu za telo in imetje, moliti so za svojo zaščitnico. Grofico so odpetjali v Urach, kjer so ji izkazovali vse spoštovanje kot osebi višjega stanu; ni pa smela zapustiti grad, niti gradu. Nastopalja je samo-zavestno, tiranizirala silnici, zdaj je mati z dvermi služkinjama. Ob cesti so stali njeni kmetje bedasto izbuljenih oči. Toda freudenthalški židje so se bili zbrali v možilnici v stilnem strahu za telo in imetje, moliti so za svojo zaščitnico. Grofico so odpetjali v Urach, kjer so ji izkazovali vse spoštovanje kot osebi višjega stanu; ni pa smela zapustiti grad, niti gradu. Nastopalja je samo-zavestno, tiranizirala silnici, zdaj je mati z dvermi služkinjama. Ob cesti so stali njeni kmetje bedasto izbuljenih oči. Toda freudenthalški židje so se bili zbrali v možilnici v stil